109

Μουσικὰ ὄργανα.

Μάγαδις. Φοῖνιξ.

« Δοῦρις δ' ἐν τῷ περὶ Τραγῳδίας (FHG II 486) ωνομάσθαι φησὶ τὴν μάγαδιν ἀπὸ Μάγδιος Θρᾳκὸς γένος. Ἀπολλόδωρος δ' ἐν τῇ πρὸς τὴν Ἀριστοκλέους ἐπιστολὴν ἀντιγραφῇ « ὃ νῦν, ἡμεῖς λέγομεν ψαλτήριον, τοῦτ' εἶναι μάγαδιν, ὁ δὲ κλεψίαμβος κληθείς, ἔτι δ' ὁ τρίγωνος καὶ ὁ ἔλυμος καὶ τὸ ἐννεάχορδον ἀμαυρότερα τῇ χρείᾳ καθέστηκεν. καὶ Ἀλκμὰν δὲ (fr. 91 Bgk) φησὶ « μάγαδιν δ' ἀποθέσθαι » Σοφοκλῆς δ' ἐν Θαμύρᾳ (fr. 217 N.). — Αθην. δειπν. ΙΔ. 636-7. f.

πηκταὶ δὲ λύραι καὶ μαγάδιδες
τά τ' ἐν Ἕλλησι ξόαν' ἡδυμελῆ.

Τελέστης δ' ἐν Ὑμεναίῳ διθυράμβῳ πεντάχορδον φησὶν αὐτὴν εἶναι διὰ τούτων (fr. 4 B.)

ἄλλος δ' ἄλλαν κλαγγὰν ἱεὶς
κερατόφωνον ἐρέθιζε μάγαδιν
[ἐν] πενταράβδῳ χορδᾶν ἀριθμῷ
χέρα καμψιδίαυλον ἀναστρωφῶν τάχος..

Οἶδα δὲ καὶ ἄλλο ὄργανον ᾧ τῶν Θρᾳκῶν οἱ βασιλεῖς ἐν τοῖς δείπνοις χρῶνται, ὡς φησι Νικομήδης ἐν τῷ περὶ Ὀρφέως (FHG IV 465) φοίνικα δὲ τὸ ὄργανον Ἔφορος καὶ Σκάμων (ibid IV 276, 490) ἐν τοῖς περὶ εὑρημάτων ὑπὸ Φοινίκων εὑρεθὲν ταύτης τυχεῖν τῆς προσηγορίας. Σῆμος δὲ ὁ Δήλιος ἐν πρώτῳ Δηλιάδος (ibid. 492) διά το ἐκ τοῦ ἐν Δήλῳ φοίνικος τοὺς ἀγκῶνας αὐτῆς ἐξεργάζεσθαι. »

Μουσικὰ ὄργανα.

Μάγαδις. Φοῖνιξ.

« Δοῦρις δ' ἐν τῷ περὶ Τραγῳδίας (FHG II 486) ὠνομάσθαι φησὶ τὴν μάγαδιν ἀπὸ Μάγδιος θρᾳκὸς γένος. Ἀπολλόδωρος δ' ἐν τῇ πρὸς τὴν Ἀριστοκλέους ἐπιστολὴν Ἀντιγραφῇ « ὃ νῦν, ἡμεῖς λέγομεν ψαλτήριον, τοῦτ' εἶναι μάγαδιν, ὁ δὲ κλεψίαμβος κληθείς, ἔτι δ' ὁ τρίγωνος καὶ ἔλυμος καὶ τὸ ἐννεάχορδον ἀμαυρότερα τῇ χρείᾳ καθέστηκεν. καὶ Ἀλκμὰν δέ (fr. 91 B⁴) φησι « μάγαδιν δ' ἀποθέσθαι » Σοφοκλῆς δ' ἐν Θαμύρᾳ (fr. 217 N.). — Ἀθην. δειπν. ΙΔ. 636-7. f.

πηκταὶ δὲ λύραι καὶ μαγάδιδες

τά τ' ἐν Ἕλλησι ξόανα τερπνά.

Τελέστης δ' ἐν Ὑμεναίῳ διθυράμβῳ πεντάχορδον φησὶν αὐτὴν εἶναι διὰ τούτων (fr. 4 B.)

ἄλλος δ' ἄλλαν κλαγγὰν ἱεὶς

κερατόφωνον ἐρέθιζε μάγαδιν

[ἐν] πενταρράβδῳ χορδᾶν ἀριθμῷ

χέρα καμψιδίαυλον ἀναστρωφῶν τάχος. .

οἶδα δὲ καὶ ἄλλο ὄργανον ᾧ τῶν Θρᾳκῶν οἱ βασιλεῖς ἐν τοῖς δείπνοις χρῶνται, ὥς φησι Νικομήδης ἐν τῷ περὶ Ὀρφέως (FHG IV 465) φοίνικα δὲ τὸ ὄργανον. Ἔφορος καὶ Σκάμων (ibid IV 276, 490) ἐν τοῖς περὶ εὑρημάτων ὑπὸ Φοινίκων εὑρεθὲν ταύτης τυχεῖν τῆς προσηγορίας. Σῆμος δὲ ὁ Δήλιος ἐν πρώτῳ Δηλιάδος (ibid 492) διὰ τὸ ἐκ τοῦ ἐν Δήλῳ φοίνικος τοὺς ἀγκῶνας αὐτοῦ ἐξεργάσθαι. »

Μάγαδις. Μουσική. Μάγαδις. Κολαβρισμός

Μάγαδις ὄργανον μουσικόν.

111

«Ἄχρις δ' ἐν δ΄ περὶ τραγῳδίας κεκλῆσθαι φησι τὴν Ἀθην. 636.
μάγαδιν ἀπὸ Μάγδιος Θρᾳκὸς γένος.»

«.. τὰ δὲ γελοιότερα ἢ σεμνότερα τὴν ὄρχησιν α- » 629
ποτελεῖ ἔχοντα καλεῖται δάκτυλοι, ἰαμβική, Μολοσ-
σική ἐμμέλεια, κόρδαξ, σίκιννις, Περσική, Φρύγιος νι-
βατισμός, Θρᾴκιος κολαβρισμός, τελεσιάς. Μακεδονι-
κὴ δ' ἐστὶν αὕτη ὄρχησις.

«Κολαβρίζω 1) χορεύω κολαβρισμόν τινα Ἡσυχ. 2) χλευά- . Λεξ. Σακ.
ζω τινα, σκώπτω ἐμπαίζω Σουίδ. Ζων. - σκώπτας. Ἀθην.
8 364. καθὰ διέρχονται τὸ κ. κολαμυρίζουσι.»
Κολαβρισμός, ὁ, εἶδος πυρρίχης Πολυδ. 4. 100 · «κολα- »
λαβρισμοὺς» Ἀθην. 14. 629.
Κόλαβρος (κολ.-αβρος) κολ-άβριον συνων. τοῦ κολά-
βριον = μέγας δέλφαξ Ετ. Κραθ.) ὁ α) ᾆσμα, ἐφ' ᾧ τὸν κα-
λαβρισμὸν ἐχόρευον Ἀθην. 15. 697 Πολ. 4. 164. β) δέλφαξ
= γαλαθηνὸν χοιρίδιον, καν. γουρουνάκι βυζανιάρικο. Σουίδ.
Φρυν. μελαβρία. »

Εικόνες. 472.

Και Ορφεως δε η Απόλλων [illegible] θαυμασ[illegible] γί-
νονται των ακροατων ως και τα άψυχα [illegible]
προς το μέλος, [illegible] [illegible], [illegible] [illegible], και θα-
[illegible] οι τους κιθάρας [illegible] [illegible]
ακροώμενοι το γάρ [illegible] αρμονίας το ακρι-
βέστατον [illegible], ως μη παραβαίνειν τα ρυ-
θμού, αλλ' [illegible] την άρσιν [illegible] [illegible]
[illegible] το σώμα και [illegible] [illegible] των κι-
θάραν και [illegible] [illegible] το [illegible],
και το [illegible] [illegible] και το [illegible]
των [illegible] πόδων [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] και [illegible] των κιθαρωδών [illegible]
το [illegible] και κιθαρίζειν [illegible];

302

163

Θρᾷκες πόται.

« … καὶ τῷ α΄ δὲ τῶν Νόμων φησὶ (Πλάτων) » μέ- Ἀθην. 432
θης δὲ αὐτῆς, ὥσπερ Λυδοὶ χρῶνται καὶ Πέρσαι καὶ Καρ-
χηδόνιοι καὶ Κελτοὶ καὶ Ἴβηρες καὶ Θρᾷκες καὶ τὰ τοιαῦτα γέ-
νη, καθάπερ, ὦ Λακεδαιμόνιοι, τὸ παράπαν ἀπέχεσθε.
Σκύθαι δὲ καὶ Θρᾷκες ἀκράτῳ παντάπασι χρώμενοι, γυ-
ναῖκές τε καὶ πάντες αὐτοί, καὶ κατὰ τῶν ἱματίων καταχεό-
μενοι καλὸν καὶ εὔδαιμον ἐπιτήδευμα ἐπιτηδεύειν νενομί-
κασι. »

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Φινεύς. Αἰσχύλου. Σοφοκλέους.

230 17

« ὅθεν καλῶς ἔλεγεν ὁ Βορυσθενίτης Βίων ὡς οὐ δεῖ ἀπὸ τῆς τραπέζης τὰς ἡδονὰς πορίζεσθαι, ἀλλ' ἀπὸ τῆς φρονήσεως. ὁ δ' Εὐριπίδης φησί (fr. 212 N). Ἀθήναιος δ. 421

ῥαίζει διαίτῃ προσβαλὼν ἡδονὰς τάχα

ὡς τῆς ἀπὸ τῶν προσφερομένων τέρψεως πέρα τὸ μέτρον μᾶλλον γινομένης. Αἰσχύλος δ' ἐν Φινεῖ (fr. 253 N)

καὶ ψευδόδειπνα πολλὰ μαργώσαις γνάθοις

ἐρρυσίαζον στόματος ἐν πρώτῃ χαρᾷ. »

ποδίως δ' ἐσχημάτισται παρ' Ἐπιχάρμῳ ἐν Ἀρθουσίᾳ- Ἀθην
σι γ. 119.

καὶ τάριχος πίονα.

Σοφοκλῆς δ' ἐν Φινεῖ (fr. 641 N).

νεκρὸς τάριχος εἰσορᾶν Αἰγύπτιος. »

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Μυλωθρίς (κωμωδία Ευβούλου)

Κ μνημονεύει δε του οξυβάφου ως ποτηρίου ο Εύβουλος εν Αθήναιος
Μυλωθρίδι (II 186 K). 11.494

καὶ πιεῖν χωρὶς μέτρου
ὀξύβαφον εἰς τὸ κοινόν· εἶθ' ὑπώμνυτο
ὁ μὲν οἶνος ὄξος αὐτὸν εἶναι γνήσιον,
τὸ δ' ὄξος οἶνον αὐτοῦ μᾶλλον θατέρου.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Μυλωθρίς (κωμῳδία Εὐβούλου)

κ. μνημονεύει δὲ τοῦ ὀξυβάφου ὡς ποτηρίου ὁ Εὔβουλος ἐν Μυλωθρίδι (II 186 K). Ἀθήναιος 11. 494

καὶ πιεῖν χωρὶς μέτρου
ὀξύβαφον εἰς τὸ κοινόν· εἶθ' ὑπομνήσθω
ὁ μὲν οἶνος ὄζει αὐτὸν εἶναι γνήσιον,
τὸ δ' ὄζος οἶνον αὐτὸ μᾶλλον θατέρου. ..

Δοῦλοι. Εἴδη κ. Ἄλλα δε.

63

Βυζαντίων δοῦλοι Βιθυνοί.

« .. Φύλαρχος δ' ἐν ἕκτῃ ἱστοριῶν (FHG I 336) καὶ Βυ- Ἀθην. 271 c.
ζαντίους φησὶν οὕτω Βιθυνῶν δεσπόσαι ὡς Λακε-
δαιμονίους τῶν Εἱλώτων. »

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Δράματα

Ἠδωνοί

Κοτύλαι χαλκόδετοι, Αἰσχύλ.

229

ἡ κοτύλη δὲ καλεῖται καὶ ἡ τοῦ ἰσχίου κοιλότης, καὶ αἱ τῶν
πολυπόδων ἐν ταῖς πλεκτάναις ἐκφύσεις παραγωγῆς Ἀθήναιος
κοτυληδόνες· καὶ τὰ κύμβαλα δ' Αἰσχύλος ἐν Ἠδω- ια΄. 479
νοῖς κοτύλας φησίν (fr. 57. 6 N.).

ὁ δὲ χαλκοδέτοις κοτύλαις ὀτοβεῖ. "

Δράματα με υπόθεσιν Θρακικήν.

ή άλλα συγγράμματα κινηκονευόμενα. 228

Ηδωνοί. δράμα Αισχύλου Αθήναιος ΙΑ΄ 479.

Θρήσσαι .. ιδίου (Αισχύλου δράματα εκδ. Ζωγρ. Βιβλ. σ. 12-13

Λυκουργεία " .. Σοφ. Αθηνών υπό Σουίδου σ. 308

Βασσαρίδαι (;) .. .. αυτόθι

Πέρινθος Μενάνδρου

Φινεύς.

δράμα Σοφοκλέους (Σχολιαστ. Περί Ανδρέας Ζ. σ. 176.

Σημυθίων επιστολαί. αναφερόμεναι υπό Διογ. Λαερτίου
εν τοις συγγράμμασιν Αριστίππου

Ἠδωνοί Δράματα τοῦ ποιητ. Αἰσχύλ. δρ.

Κοτύλαι χαλκόδετοι

« κοτύλη δὲ καλεῖσθαι καὶ ἡ τοῦ ἰσχίου κοιλότης, καὶ αἱ τῶν πολύποδες ἐν ταῖς πλεκτάναις ἐπιφύσεις παραγώγως κοτυληδόνες. καὶ τὰ κύμβαλα δ' Αἰσχύλος ἐν Ἠδωνοῖς κοτύλας εἴρηκεν (fr. 57, 6 N.). Ἀθήναιος ΙΑ´. 479

ὁ δὲ χαλκοδέτοις κοτύλαις ὀτοβεῖ. »

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Θρᾳκῶν
Κόθυς. Γάμων συμπόσιον

Ἀναξανδρίδης δ' ἐν Πρωτεσιλάῳ διασύρων τὸ τῶν Ἰφικρα- Ἀθην. δ.
τους γάμων συμπόσιον, ὅτε ἔγημε τὴν Κότυος τοῦ Θρᾳ- Δ. 131. a
κῶν βασιλέως θυγατέρα, φησί (I 151 K)·

κἂν ταῦτα ποιῆθ', ὥσπερ φράζω,
λαμπροῖς δείπνοις δεξόμεθ' ὑμᾶς,
οὐδὲν ὁμοίοις τοῖς Ἰφικράτους
τοῖς ἐν Θρᾴκῃ· καίτοι φασὶ
βουβαυκαλόσαυρα γενέσθαι·
κατὰ τὴν ἀγορὰν μὲν ὑποστρῶσθαι
στρώμαθ' ἁλουργῆ μέχρι τῆς ἄρκτου·
δειπνεῖν δ' ἄνδρας βουτυροφάγους,
αὐχμηροκόμας μυριοπληθεῖς·
τοὺς δὲ λέβητας χαλκοῦς εἶναι
μείζους λάκκων δωδεκακλίνων·
αὐτὸν δὲ Κότυν περιεζῶσθαι
ζωμόν τε φέρειν ἐν χοῖ χρυσῇ
καὶ γευόμενον τῶν κρατήρων
πρότερον μεθύειν τῶν πινόντων.
αὐλεῖν δ' αὐτοῖς Ἀντιγενείδαν,
Ἀργᾶν δ' ᾄδειν καὶ κιθαρίζειν
Κηφισόδοτον τὸν Ἀχαρνῆθεν·
μέλπειν δ' ᾠδαῖς
τοτὲ μὲν Σπάρτην τὴν εὐρύχορον,
τοτὲ δ' αὖ Θήβας τὰς ἑπταπύλους,

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

τοὺς ἁρμονίας μεταλαβόντας,
φορμούς τε γαλακτῶν τοῦ μὲν ξανθῶν
ἴσσαν ἤργας αἰγῶν τ' ἀγρίων
χρυσοῦν τε σάκος
. . . . . φιάλην τε ποαδὴν
χεονὴ τε σφόδρον κεράμιν τε χύτραν
βολβῶν τε σορὰν δωδεκάπηχυν
ἢ ..ψοδαν ἐναγομένην.
ταῦτα μὲν οὕτως φασὶ πρᾶξαι
Κότυν ἐν Θρᾴκῃ γάμον Ἰφικράτει.

Αθην. ς΄ 248 ε. «ὁ Δελφὸς δὲ Ἡγήσανδρος ἐν τοῖς ὑπομνήμασι περὶ τοῦ Κλεισόφου τάδε γράφει· «Φιλίππου τοῦ βασιλέως φήσαντος ὅτι τὰ γράμματα πολλὰ ἐκομίσθη παρὰ Κότυος τοῦ Θρᾳκῶν βασιλέως, Κλείσοφος παρὼν ἔφη «εὖ γε νὴ τοὺς θεούς» τοῦ δὲ Φιλίππου φήσαντος «τί δὲ σὺ οἶδας ὑπὲρ ὧν γέγραπται;» «νὴ τὸν Δία τὸν μέγιστον» φησὶν «ἄριστά γέ σοι ἐπιτίμησας.»

Θρᾳκῶν γυναῖκες.

στίξις αὐτῶν

«... αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῶν (τῶν Σκυθῶν) τὰς Θρᾳκῶν τῶν
πρὸς ἑσπέραν καὶ ἄρκτον [τῶν] περιοίκων γυναῖκας ἐ-
ποίκιλλον τὰ σώματα, περόναις γραφὴν ἐνεῖσαι. ὅθεν
πολλοῖς ἔτεσιν ὕστερον αἱ ὑβρισθεῖσαι τῶν Θρᾳκῶν γυ-
ναῖκες ἰδίως ἐξηλείψαντο τὴν συμφορὰν προσαναγραψάμεναι τὰ λοιπὰ τοῦ χρωτός, ἵν' ὁ τῆς ὕβρεως καὶ
τῆς αἰσχύνης ἐν αὐταῖς χαρακτὴρ εἰς ποικιλίαν
καταριθμηθεὶς κόσμου προσηγορίᾳ τοὔνειδος ἐξαλείψῃ.
πάντων δὲ οὕτως ὑπερηφάνως προέστησαν ὥστε οὐδε-
νὸς ἀδάκρυος ἡ τῆς δουλείας ὑπουργία γιγνομένη διήγγειλεν
εἰς τοὺς ἐπιγιγνομένους τὴν ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσιν οἵα τις ἦν.
διὰ τὸ πλῆθος οὖν τῶν κατασχουσῶν αὐτοὺς συμφορῶν,
ἐπεὶ διὰ τὸ πένθος ἅμα τόν τε τῶν βίων ὄλβον καὶ τὰς
κόμας περιεσπάσθησαν, πάντες ἔθνος οἱ ἔξω τὴν
ἐφ' ὕβρει κουρὰν ἀποσκυθίσασθαι προσηγόρευσαν.»

Ἀθην. Δειπνοσοφ. 524 d.

Θρᾷκες. οἰνοπόται. πολυπόται καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν ἄμυστι οἰνοποτεῖν. οἴνῳ κέρατα προπίνειν. Θρᾴκια ὄργανα.

36

60 Θεόπομπος δ' ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ μ' (FHG I 304) περὶ Χαλκιδέων ἱερῶν τῶν ἐν Θρᾴκῃ φησί· «κατέσχον γὰρ τῶν μὲν βελτίστων ἐπιτηδευμάτων καταφρονήσαντες, ἐπὶ δὲ τὰς μέθας καὶ ῥᾳθυμίαν καὶ πολλὴν ἀκρασίαν ὁρμήσαντες ἐγένοντο». ὅτι δ' οἱ πάντες οἱ Θρᾷκες πολυπόται (κοινόν). διὸ καὶ Καλλίμαχος ἔφη (fr. 109) — Αθην. 442.

«καὶ γὰρ ὁ Θρηικίην μὲν ἀπέστυγε χανδὸν ἄμυστιν
οἰνοποτεῖν, ὀλίγῳ δ' ἥδετο κισσυβίῳ»

51. ι Κέρας. τὸ προπίνειν λέγεσθαι τοῖς κέρασι τῶν βοῶν πίνειν· ἀφ' οὗ τὸν Διόνυσον κερατοφυῆ πλάττεσθαι — » 476.

. . . . καὶ τῶν ποιητῶν δὲ πολλοὶ παράγουσι πίνοντας τοῖς ἀρχαίοις κέρασι. Πίνδαρος γοῦν ἐπὶ τῶν Κενταύρων λέγων . . . . .

. . . . αὐτόματοι δ' ἐξ ἀργυρέων κεράτων πίνοντες
ἐπλάζοντο.

καὶ Ξενοφῶν δ' ἐν τῇ ζ' τῆς ἀναβάσεως διηγούμενος τὸ παρὰ τῷ Θρᾳκὶ Σεύθῃ συμπόσιον γράφει οὕτως (ζ. 2. 23) «ἐπεὶ δὲ Ξενοφῶν σὺν τοῖς μεθ' αὑτοῦ εἰσῆλθε πρὸς τὸν Σεύθην, ἠσπάζοντο μὲν πρῶτον ἀλλήλους καὶ κατὰ τὸν Θρᾴκιον νόμον κέρατα οἴνου προὔπινον» ἐν δὲ τῇ ἕκτῃ περὶ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Δεῖπνα θρᾴκια

Αθην. δειπνοσ. 151. 35

«Θρακίων δὲ δείπνων μνημονεύει Ξενοφῶν ἐν ζ΄ Ἀναβάσεως (c. 3,21) τὸ παρὰ Σεύθῃ διαγράφων συμπόσιον ἐν τούτοις· ‛ἐπειδὴ δὲ εἰσῆλθον ἐπὶ τὸ δεῖπνον πάντες (τὸ δὲ δεῖπνον ἦν καθημένοις κύκλῳ), ἔπειτα δὲ τρίποδες εἰσηνέχθησαν πᾶσιν. οὗτοι δὲ ὅσον εἴκοσι κρεῶν μεστοὶ νενεμημένων καὶ ἄρτοι ζυμῖται μεγάλοι προσπεπερονημένοι ἦσαν πρὸς τοῖς κρέασι. μάλιστα δ᾽ αἱ τράπεζαι κατὰ τοὺς ξένους αἰεὶ ἐτίθεντο· νόμος γὰρ ἦν. καὶ πρῶτος τοῦτ᾽ ἐποίει Σεύθης ἀνελόμενος τοὺς παρ᾽ αὐτῷ κειμένους ἄρτους διέκλα κατὰ μικρὰ καὶ διερρίπτει οἷς αὐτῷ ἐδόκει καὶ τὰ κρέα ὡσαύτως, ὅσον μόνον γεύσασθαι ἑαυτῷ καταλιπών· καὶ οἱ ἄλλοι δὲ κατὰ τὰ αὐτὰ ἐποίουν, καθ᾽ οὓς καὶ αἱ τράπεζαι ἔκειντο. Ἀρκὰς δέ τις Ἀρύστας ὄνομα, φαγεῖν δεινός, τὸ μὲν διαρριπτεῖν εἴα χαίρειν, λαβὼν δ᾽ εἰς τὴν χεῖρα ὅσον τριχοίνικον ἄρτον καὶ κρέα θέμενος ἐπὶ τὰ γόνατα ἐδείπνει. κέρατα δὲ οἴνου περιέφερον καὶ πάντες ἐδέχοντο. ὁ δὲ Ἀρύστας ἐπεὶ παρ᾽ αὐτὸν φέρων τὸ κέρας ὁ οἰνοχόος ἦν, εἶπεν ἰδὼν τὸν Ξενοφῶντα οὐκέτι δειπνοῦντα· ‛ἐκείνῳ, ἔφη, δός· σχολάζει γὰρ ἤδη, ἐγὼ δ᾽ οὔπω.’ ἐνταῦθα μὲν δὴ γέλως ἐγένετο. ἐπεὶ δὲ προὐχώρει ὁ πότος, εἰσῆλθεν ἀνὴρ Θρᾷξ ἵππον ἔχων λευκὸν καὶ λαβὼν κέρας μεστὸν ‛προπίνω

σοι, ὦ Σεύθη, ἔφη, καὶ τὸν ἵππον δωροῦμαι, ἐφ' οὗ καὶ διώκων ὃν ἂν θέλῃς αἱρήσεις καὶ ἀποχωρῶν οὐ μὴ δείσῃς τὸν πολέμιον. ἄλλος παῖδα εἰσαγαγὼν οὕτως ἐδωρήσατο προπίνων, καὶ ἄλλος ἱμάτια τῇ γυναικί, καὶ Τιμασίων προπίνων φιάλην τε ἀργυρᾶν καὶ ταπίδα ἀξίαν δέκα μνῶν. Γνήσιππος δέ ~~κάλλιστος τοὺς μὲν ἔχοντας διδόναι~~ τις Ἀθηναῖος ἀναστὰς εἶπεν ὅτι ἀρχαῖος εἴη νόμος κάλλιστος τοὺς μὲν ἔχοντας διδόναι τῷ βασιλεῖ τιμῆς ἕνεκα, τοῖς δὲ μὴ ἔχουσι διδόναι τὸν βασιλέα. Ξενοφῶν δὲ ἀνέστη θαρραλέως καὶ δεξάμενος τὸ κέρας εἶπεν· ἐγώ σοι, ὦ Σεύθη, δίδωμι ἐμαυτὸν καὶ τοὺς ἐμοὺς τούτους ἑταίρους φίλους εἶναι πιστούς, καὶ οὐδένα ἄκοντα. καὶ νῦν πάρεισιν οὐδὲν σε προσαιτοῦντες, ἀλλὰ καὶ πονεῖν ὑπὲρ σοῦ καὶ προκινδυνεύειν βουλόμενοι. καὶ ὁ Σεύθης ἀναστὰς συνέπιε καὶ συγκατεσκεδάσατο μετ' αὐτοῦ τὸ κέρας. μετὰ δὲ ταῦτα εἰσῆλθον κέρασί τε οἵοις σημαίνουσιν αὐλοῦντες καὶ σάλπιγξιν ὠμοβοείαις ῥυθμούς τε καὶ οἱονεὶ μάγαδιν σαλπίζοντες.

42.e. Σέλευκος δε (FHG. III 500) θρακων φησί τινας εν τοις συμποσίοις αγχόνην παίζειν βρόχον αρτήσαντας έκ τινος ύψους [στρογγύλον], προς ον κατα κάθετον υποτίθεσθαι λίθον ευπερίτρεπτον τοις επιβαίνουσι. διαλαγχάνειν ουν αυτους και τον λαχόντα έχοντα δρεπάνιον επιβαίνειν τω λίθω και τον τράχηλον εις τον βρόχον ενθείναι· παρερχόμενον δε άλλον εγείρειν τον λίθον· και ο κρεμάμενος υποτρέχοντος του λίθου, εαν μη ταχυ φθάσας αποτέμῃ τω δρεπάνω, τέθνηκε, και οι άλλοι γελώσι παιδιαν έχοντες τον κείνου θάνατον." Αθην. 155

34. και ο Κύνουλκος "αλλ' ως ώφελον, έφη, την θρᾳκικὴν ταύτην παίξας παιδιαν διεφθάρης· ανέτεινας γαρ ημας ώσπερ νηστείαν άγοντας και περιμένοντας το ανατέλλον άστρον, ὅ φασι μη φανέντος οι την χρηστην ταύτην φιλοσοφίαν ευρόντες νόμιμον είναι μηδενος γεύεσθαι." " "

Θρᾳκικών συμπόσια. 44

Σέλευκος δε (FHG. III 500) Θρᾳκων φησί τινας εν συμποσίοις αγχόνην παίζειν βρόχον αρτήσαντας εν ὕψει ἀφ' [illegible], προς ον καθα κάτωθεν υποτιθέασι λίθον ευπεριτρεπτον τοις επιβαίνουσι. διακληρουμένους ουν αυτούς τον λαχόντα έχοντα δρεπάνιον επιβαίνειν τω λίθω και τον τράχηλον εις τον βρόχον εντιθέναι· παρερχόμενον δε άλλον εγείρειν τον λίθον· ο κρεμάμενος υποτρέχοντος του λίθου, εαν μη φθάσας αποτέμη τω δρεπάνω [illegible]νησκε, και οι άλλοι γελώσι παιδιάν έχοντες τον εκείνου θάνατον." Αθην. 1

" και ο Κύνουλκος" αλλ' ως ώφελον, έφη, την Θρᾳκίαν ταύτην παίξας παιδιάν διεφθάρης· ανέτεινας γαρ [illegible] ώσπερ νηστείαν άγοντας η περιμένοντας το ανατέλλον άστρον, ő φασι μη φανέντος οι την χρηστην ταύτην φιλοσοφίαν ευρόντες νόμιμον είναι μηδένα γεύσασθαι. "

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Έθιμα, Ήθη

Ποδών όρχησις.

"...οι δε Καρδιανοί παίδες δε ίσως εδίδαξαν εν Αθην. δημοσίοις συμποσίοις ορχείσθαι υπό των αυλών [illegible] [illegible] οπισθίων ποδών ιστάμενοι, τοις εμπροσθίοις ωρχούντο εξεσταμένοι τα αυλήματα..." Αθην. XII XIX

όρα Καρδιά εν [illegible] [illegible].

Ἔδωκα ἡ Ἀθη δρ

Σιτάλκης Μουσῶν.

„ Ἕρμιππος δ' οὕτως — Αθην. δειπν. Α. 27. ε.

ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
ἐξ οὗ ναυκληρεῖ Διόνυσος ἐπ' οἴνοπα πόντον,
ὅσσ' ἀγάθ' ἀνθρώποις δεῦρ' ἤγαγε νηὶ μελαίνῃ.
ἐκ μὲν Κυρήνης καυλὸν καὶ δέρμα βόειον·
ἐκ δ' Ἑλλησπόντου σκόμβρους καὶ πάντα ταρίχη·
ἐκ δ' αὖ Θετταλίας χόνδρον καὶ πλευρὰ βόεια·
καὶ παρὰ Σιτάλκου ψώραν Λακεδαιμονίοισι
καὶ παρὰ Περδίκκου ψεύδη ναυσὶν πάνυ πολλαῖς. „

Βυζάντιον. Μουσική.

Κιθαρῳδοί.

« ἐν δὲ Βυζαντίῳ κιθαρῳδοῦ τὸ μὲν προοίμιον ᾄσαντος Ἀθην. Δειπν.
εὖ, ἐν δὲ τοῖς λοιποῖς ἀποτυγχάνοντος, ἀναστὰς (Στρατόνι- Η 350 a.
κος) ἐκήρυξεν ὅτι ὃς ἂν καταμηνύσῃ τὸν τὸ προοίμιον ᾄ-
σαντα κιθαρῳδόν, λήψεται χιλίας δραχμάς. »

Μουσική.

Σεύθης ἢ Ρωνάκης Μαιδοί.

Σῦριγξ. Μελοποιοί. 104

« Εὐφορίων δ' ὁ ἐποποιὸς ἐν τῷ περὶ μελοποιῶν. Ἀθήναιος Δ. 184
(fr. 33. M.) τὴν μὲν μονοκάλαμον σύριγγα Ἑρμῆν εὑρεῖν, τινὰς δ' ἱστορεῖν Σεύθην καὶ Ρωνάκην τοὺς Μαιδούς, τὴν δὲ πολυκάλαμον Σιληνόν, Μαρσύαν δὲ τὴν κηρόδετον. »

Μουσική.

Φοῖνιξ. (ὄργανον μουσικῆς)

XL . . . Οἶδα δὲ καὶ ἄλλο ὄργανον, ᾧ τῶν Θρᾳκῶν Ἀθην. Δειπνοσ.
οἱ βασιλεῖς ἐν τοῖς δείπνοις χρῶνται, ὥς φησιν Νι- Βιβλ. XIV.
κομήδης ἐν τῷ περὶ Ὀρφέως. Φοίνικα δὲ τὸ ὄρ-
γανον Ἔφορος καὶ Σκάμων ἐν τοῖς περὶ εὑρη-
μάτων, ὑπὸ Φοινίκων εὑρεθέντα, ταύτης τυχεῖν
τῆς προσηγορίας. Σῆμος δὲ ὁ Δήλιος ἐν πρώ-
τῳ Δηλιάδος, διὰ τὸ ἐκ τοῦ ἐν Δήλῳ φοίνικος
τοὺς ἀγκῶνας αὐτοῦ ἐξεργάσασθαι.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Μουσική.

Κιθάρα.

XXIV. — .. Θεόπομπος δ' εν τεσσαρακοστή έκτη των Αθην. Δειπνοσ.
Ιστοριών „ Γέται, φησί, κιθάρας έχοντες και κιθα— Βιβ. XIV.
ρίζοντες, τας επικηρυκείας ποιούνται. "

Μουσική.

Κιθάρα (Κιθαρίστρια;)

– Ἀπὸ γὰρ ταύτης(1) ἐρωμένης αὐτῷ γενομένης, ἔγραψεν Ἀθην. Δειπνο-
ἐλεγειακὰ τρία βιβλία, ὧν ἐν τῷ τρίτῳ κατάλογον σοφ. Αθ. XIII
ποιεῖται ἐρωτικῶν, οὕτω πως λέγων LXXI.

οἵην μὲν φίλος υἱὸς ἀνήγαγεν Οἰάγροιο
Ἀγριόπην, Θρῇσσαν στειλάμενος κιθάρην,
Ἀιδόθεν. ἔπλευσε δὲ κακὸν καὶ ἀπειθέα χῶρον,
ἔνθα Χάρων κοινὴν ἕλκεται εἰς ἄκατον
ψυχὰς οἰχομένων, λίμνης δ' ἐπὶ μακρὸν ἀϋτεῖ
ῥεῦμα δι' ἐκ μεγάλων ῥεομένης δονάκων.
ἀλλ' ἔτλη παρὰ κῦμα μονόζωστος κιθαρίζων
Ὀρφεύς, παντοίους δ' ἐξανέπεισε θεούς.
Κωκυτόν τ' ἀθέμιστον, ὑπ' ὀφρύσι μειδήσαντα.
ἠδὲ καὶ αἰνοτάτου βλέμμ' ὑπέμεινε κυνός,
ἐν πυρὶ μὲν φωνὴν τεθοωμένου, ἐν πυρὶ δ' ὄμμα
σκληρὸν τριστοίχοις δεῖμα φέρον κεφαλαῖς.
ἔνθεν ἀοιδιάων μεγάλους ἀνέπεισεν ἄνακτας,
Ἀγριόπην μαλακοῦ πνεῦμα λαβεῖν βιότου.

(1) τῆς ἑταίρας Λεοντίου ὁ Ἑρμησιάναξ.

Ἔθιμα ἢ Ἤθη ἄρ.

Μουσικὰ ὄργανα.

128

Ἀθην. Δημοσ.

Κιθάρα.

ὅρα ἢ ἐν παρόδῳ συλλογὴ - κιθάρα ἢ Τουρ. ΜΖ΄ σ. 103. 107-108 — Διηγ. XIII. LXXI. Διηγ. XIV XXXIV.

Μάγαδις.

ὅρα ἢ ἐν παρόδῳ συλλογὴ Μάγαδις Τ. ΜΖ΄ σ 95. 109-111 — Διηγ. XIV XL.

Φοῖνιξ.

ὅρα ἢ ἐν παρόδῳ συλλογὴ Φοῖνιξ. Τ ΜΖ΄ σ 106. 109 — Διηγ XIV XL.

Σάμβυξ

Σύριγξ σ. 104 ΜΖ Τόμ

Αὐλός σ. 95 παρόντος (ΜΖ΄) Τόμ

ΗΘΗ ΕΘΙΜΑ

Θρᾴκιος νόμος, οἰνοποτεῖν ἄμυστι.

133

α. τὸ δὲ Νέστορος ποτήριον ἄλλοι (καὶ) κεραμεῦ- Ἀθήναιος
σι· πολλοὶ γὰρ περὶ αὐτοῦ συνεγράψαντο. καὶ Θεοφί- ια' δ Α'
λος δὲ τὸ ποτήριον. 'χρυσέοις' γοῦν δεπάεσσιν ἀλλήλους 781.
δεχέσθαι (Δ 3) ἐλευθέριον δέ, φησί, καὶ ἐμμελῶς ἐν
οἴκῳ διάγειν, μὴ κωθωνιζόμενον μηδὲ Θρᾳκί-
ῳ νόμῳ ἄμυστιν οἰνοποτεῖν, ἀλλὰ τῷ σώματι φαρ-
μακον ὑγιείας ἐγκερανάναι τὸν λόγον.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Θρᾷκες. οινοπόται. πολυπόται κ. αι γυναίκες πάϊδες
άμυστι οινοποτεῖν. οίνω κέρατα προπίνειν.
θράκια δέπα.

60 Θεόπομπος δ' εν τη δευτέρα κ. δεκάτη (FHG I 304) περὶ Χαλκιδέων ιερών τών εν Θράκη φησίν· «κεθόγχανον γαρ τών μεν βελτίστων επιτηδευμάτων καταφρονήσαντες, επὶ δε τας πότους κ. ραθυμίαν κ. πολλήν ακρασίαν ορμήσαντες εισφορας». ότι δ' ήσαν πάντες οι Θρᾷκες πολυπόται (κοινον). διο κ. Καλλίμαχος έφη (fr. 109) — Αθην. 442.

και γαρ ο Θρηϊκίην μεν απέστυγε χανδὸν άμυστιν
οινοποτεῖν, ολίγῳ δ' ήδετο κισσυβίῳ »

51. « Κέρας. Τω πρώτω λέγεται τοις κέρασι των βοων πίνειν· αφ' ου τον Διόνυσον κερατοφυή πλάττεσθαι — » 476.

. . . . των ποιητών δε πολλοί παράγουσι πίνοντας τω αρχαίω κέρασι. Πίνδαρος επὶ των Κενταύρων λέγων

. . . . αυτόματοι δ' εξ αργυρέων κεράτων πίνοντες
επλάζοντο.

και Ξενοφών δ' εν τη ζ' της αναβάσεως διηγούμενος το παρα τω Θρακι Σεύθη συμπόσιον γράφει ούτως (7.2.23) « επεί δε Ξενοφών συν τοις μεθ' αυτού εισήλθε προς τον Σεύθην, ησπάζοντο μεν πρώτον αλλήλους κ. κατα τον Θράκιον νόμον κέρατα οίνου προύπινον.» εν δε τη έκτη περὶ

θρᾶκες γινοπόται. Κέρατα οἴνη ..

135 : ζυθοπῶλαι.

Παφλαγόνων διηγήμενος φησι κατακείμενοι δεν γιβάσιν εδήνουν και έπινον κεραθίνοις ποτηρίοις. . . .

Ζητε ανθιγρ. η άλλα χωρία περι κεραθίνων ποτηρίων. έχω αυτόθι παραγγελόμενα ενταύθα.

Κισσάβιον. Το κύπελλον ποτήριον.

477. " α... Καλλίμαχος δ' έοικε διαμαρτάνειν εν τη συγχρήσει των ονομάτων λέγων, επι τε οικείου ξένου τε παρα τω Αθηναίω Πόλλιδι συνεστιαθέντος αυτω.

και γαρ ο θρηικίην μεν απέστυγε χανδον άμυστιν
ζωροποτειν, ολίγω δ' ήδετο κισσυβίω. . . . "

447 " και Αρχίλοχος (fr. 32 B)
ώσπερ (παρ) αυλω βρύτον η θρηξ ανηρ
η Φρυξ έβρυζε, κύβδα δ' ην πονευμένη.
μνημονεύει δε πώματος Αισχύλος εν Λυκούργω (fr. 120 N).
κάκ τωνδ' έπινε βρύτον ισχναίνων χρόνω
κάσεμνοκόμπει τουτ' εν ανδρεία στέγη.
Εκαταίος δ' εν Περιηγήσει εκ ριζών φησι κατασκευάζεσθαι το βρύτον γράφων ώδε (FHG I.59) "πίνουσι δε βρύτον εκ τινων ριζών καθάπερ οι Θράκες εκ των κριθών."

[illegible]

ζυθοπῶλαι.

Ἀθην. Δειπν. Μεγαρόπων ἡγούμενος φησι καθεζόμενοι δ' ἐν ... ἐδήπνουν καὶ ἔπινον κεραμίνοις ποτηρίοις . . . . .
Ἴδε αὐτόθ. ἡ ἄλλα χωρία περὶ κεραμίνων ποτηρίων. ἐχ. αὐτόθι παραλληλισμένα-κλπ.

Κισσύβιον. Το ξύλινον ποτήριον.

477 c. « . . . Καλλίμαχος δ' ἔοικεν ἁμαρτάνειν ἐν τῇ συγχύσει τῶν ὀνομάτων λέγων ἐπὶ τοῦ Ἰκίου ξένου τοῦ παρὰ τῷ Ἀθηναίῳ Πόλλιδι συνεστιαθέντος αὐτῷ

καὶ γὰρ ὁ Θρηικίην μὲν ἀπέστυγε χανδὸν ἄμυστιν
ζωροποτεῖν, ὀλίγῳ δ' ἥδετο κισσυβίῳ. . . »

447 « καὶ Ἀρχίλοχος (fr. 32 B).
ὥσπερ (πάρ) αὐλῷ βρῦτον ἢ Θρέιξ ἀνὴρ
ἢ Φρὺξ ἔβρυζε, κύβδα δ' ἦν πονευμένη.
μνημονεύει δὲ τοῦ πώματος Αἰσχύλος ἐν Λυκούργῳ (fr. 120 N).
κἀκ τῶνδ' ἔπινε βρῦτον ἰσχναίνων χρόνῳ
κἀσεμνοκόμπει τοῦτ' ἐν ἀνδρείᾳ στέγῃ.
Ἑλλάνικος δ' ἐν Κτίσεσι ἡ ἐκ ῥιζῶν φησι κατασκευάζεσθαι τὸ βρῦτον γράφων ὧδε (FHG I.59) "πίνουσι δὲ βρῦτον ἐκ τῶν ῥιζῶν καθάπερ οἱ Θρᾷκες ἐκ τῶν κριθῶν."

(ΗΘΗ | ΕΘΙΜΑ)

Θρᾷκες πόται οἰνόφλυγες

« . . . καὶ τῷ α΄ δὲ τῶν Νόμων φησὶ (Πλάτων) « μέθης δὲ αὐτῆς, ὥσπερ Λυδοὶ χρῶνται κ. Πέρσαι κ. Καρχηδόνιοι κ. Κελτοὶ κ. Ἴβηρες κ. Θρᾷκες καὶ τὰ τοιαῦτα γένη, καθάπερ, ὦ Λακεδαιμόνιοι, τὸ παράπαν ἀπέχεσθε. Σκύθαι δὲ κ. Θρᾷκες ἀκράτῳ παντάπασι χρώμενοι, γυναῖκές τε κ. πάντες αὐτοί, κ. κατὰ τῶν ἱματίων καταχεόμενοι καλὸν κ. εὔδαιμον ἐπιτήδευμα ἐπιτηδεύειν νενομίκασι. » Ἀθην. 432

Θρᾴκιος νόμος. οἰνοποτεῖν ἄμυστι.

d. τὸ δὲ Νέστορος ποτήριον πολλοὶ (καὶ) κεραμεοῦ. Ἀθήναιος
τοῦ πλεῖστοι γὰρ περὶ αὐτοῦ συγγεγράφασι. καὶ θεοφι- ια. δ. λ.
λεῖς δὲ τὰ ποτήρια. "χρυσέοις" γοῦν "δεπάεσσιν ἀλλήλους 781
δειδέχατο (Δ 3) ἐγρηγορότως δέ, φησί, καὶ ἐγρηγορώς ἐν
οἴνῳ διάγειν, μὴ κωθωνιζόμενον μηδὲ Θρᾳκί-
ῳ νόμῳ ἄμυστιν οἰνοποτεῖν, ἀλλὰ τῷ σώματι φαρ-
μακον ὑγείας ἐγκιρνάναι τὸν λόγον."

Ἔθιμα Θρ.
Ποίκιλσις Θρᾳσσῶν.

. . Αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῶν (1) τὰς Θρᾳκῶν, τῶν πρὸς ἑσπέραν καὶ ἄρκτον τῶν περιοίκων, γυναῖκας στίζουσαι κύκλῳ τὰ σώματα, περόναις γραφὴν ἐνδόσαι. ὅθεν πολλοῖς ἔτεσιν ὕστερον αἱ ὑβρισθεῖσαι τῶν Θρᾳκῶν γυναῖκες ἰδίως ἐξηλείψαντο τὴν συμφοράν, προσαναγραψάμεναι τὰ λοιπὰ τοῦ χρωτός· ἵν᾽ ὁ τῆς ὕβρεως καὶ τῆς αἰσχύνης ἐπ᾽ αὐταῖς χαρακτὴρ εἰς ποικιλίαν καταριθμηθεὶς, κόσμου προσηγορίᾳ τὸ ὄνειδος ἐξαλείψῃ.

Ἀθην. Δειπνοσοφισταί Βιβλ. XII. XXVII.

(1) Τῶν Σκυθῶν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Θρᾳκῶν γυναῖκες.
στίξις αὐτῶν

«. . αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῶν [τῶν Σκυθῶν] τὰς Θρᾳκῶν τὰς ἀπὸ δυσμῶν καὶ ἄρκτον [τῶν] περιοίκων γυναῖκας ἐποίκιλλον τὰ σώματα, περόναις γραφὴν ἐνεῖσαι. ὅθεν πολλοῖς ἔτεσιν ὕστερον αἱ ὑβρισθεῖσαι τῶν Θρᾳκῶν γυναῖκες ἰδίως ἐξηλείψαντο τὴν συμφορὰν προσαναγραψάμεναι τὰ λοιπὰ τοῦ χρωτός, ἵν᾽ ὁ τῆς ὕβρεως καὶ τῆς αἰσχύνης ἐν αὐταῖς χαρακτὴρ εἰς ποικιλίαν καταριθμηθείς, κόσμου προσηγορίᾳ τοὔνειδος ἐξαλείψῃ. πάντων δὲ οὕτως ὑπερηφάνως προέστησαν ὥστε οὐδένων ἄδακρυς ἡ τῆς δουλείας ὑπηρεσία γινομένη διήγγειλεν εἰς τοὺς ἐπιγινομένους τὴν ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσιν οἵα τις ἦν. διὰ τὸ πλῆθος οὖν τῶν καταλαβουσῶν αὐτοὺς συμφορῶν, ἐπεὶ διὰ τὸ πένθος ἅμα τόν τε τῶν βίων ὄλβον καὶ τὰς κόμας περιεσπάσθησαν, πάντες ἔθνους οἱ ἔξω τὴν ἐφ᾽ ὕβρει κουρὰν ἀποσκυθίσασθαι προσηγόρευσαν.» 524. d.

Ἔθιμα κ. Ἤθη Θρ.

Συμπόσια.

ὅρα Κόθωνος θυγατρὸς γάμοι. — Ἀθηναίου Δειπνοσοφ. Βιβ. Δ § VII.

Σέλευκος δε «Θρᾷκας, φησι, θνας ἐν τοῖς συμποσίοις ἀγχόνην παίζειν, βρόχον αρτήσαντας ἐπί τινος ὕψει στρογγύλον, πρὸς ὃν κατακάθετον προστίθεσθαι λίθον εὐπερίστροφον τοῖς επιβαίνουσι. διαλαγχάνειν δ᾽ αὐτοὺς καὶ τὸν λαχόντα, ἔχοντα δρεπάνιον, επιβαίνειν τῷ λίθῳ καὶ τὸν τράχηλον εἰς τὸν βρόχον ἐντιθέναι· παρερχόμενον δε ἄλλον κινεῖν τὸν λίθον, ὁ δ᾽ ἀποκρεμάμενος ὑποτρέχοντος τοῦ λίθου, ἐὰν μὴ ταχὺ φθάσας ἀποτέμῃ τῷ δρεπάνῳ, τέθνηκεν· οἱ δ᾽ ἄλλοι γελῶσι, παιδιὰν ἔχοντες τὸν ἐκείνου θάνατον». § XLII.

Και ο Κύνουλκος· ἀλλ᾽ ὡς ἔοικεν, ἔφη, την θρᾴκιον ταύτην παίξας παιδιὰν διαφθάρης. . . XLIV

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἔθιμα γ' Ἤθη Θρ.

Ὄρχησις. Χοροί.

XXVII. Τὰ δὲ σκαιώτερα γ' σκωπτικώτερα, καὶ Αθην. Δειπνοσ.
τὴν ὄρχησιν αὐστηροτέραν ἔχοντα, καλεῖται δ' ἄλ- Βιβλ. XIV.
λα, Λακωνική, Μολοσσική, ἐμμέλεια, κόρδαξ, σί-
κιννις, Περσική, Φρύγιος, νιβατισμός, Θρᾴκιος,
κολαβρισμός, τελεσιάς· Μακεδονική δ' ἐστὶν αὕτη
ὄρχησις . . .

(7) Junguntur vulgo Μολοσσική ἐμμέλεια: ac fortasse jungenda etiam ista, σίκιννις Περσική, Φρύγιος νιβατισμὸς et Θρᾴκιος κολαβρισμός; ut ~~fit~~ fit Molossica emmelia etc. Contra in editis jungebantur haec, νιβατισμὸς Θρᾴκιος et posito utrimque commate a caeteris separabantur

ὅρα γ' Χοροὶ ἐν Βαρδοπ. συλλογῇ.

όρχησις χοροί. Εθνικά η Ηπ. όρ

Μάγαδις. Μάγαδις. Κολαβρισμός.

Μάγαδις όργανον μουσικόν.

185

« Θῆρις δ' εν δω περὶ Θρακικῆς κινουμένας φησί την Αθην. 636.
μάγαδιν από Μάγαδιας θρακικός γένος. »

« .. τα δε γελοιότερα ή συντονώτερα την όρχησιν αι » 629.
σπουδαιότεραι έχοντα καλεῖται δάκτυλοι, ιαμβική, Μολοσσική εμμέλεια, κόρδαξ, σίκιννις, Περσική, Φρύγιος νιβατισμός, θράκιος κολαβρισμός, Τελεσιάς· Μακεδονική δ' εστίν αυτή όρχησις.

« Κολαβρίζω 1) χορεύω πυρρίχην τινα Ησυχ. 2) χλευάζω τινα, σκώπτω εμπαίζω Σουιδ. Ζων– σκώπτειν. Αθην. 8 364. καθα διόρθωσιν τε « καλαμυρίζουσι. » .. Λεξ. Σακ.
Κολαβρισμός, είδος πυρρίχης Πολυδ. 4. 100. αγρ. κολαβρισμός » Αθην. 14. 629.
Κόλαβρος (κολ.– αβρος) κολ– όβριον συνων. το κολόβριον = μέγας δέλφαξ Ετ. Κρητ.) α) άσμα, εφ' ὧ τον καλαβρισμόν εχόρευον Αθην. 15. 697 Πολ. 4. 164. β) δέλφαξ = γαλαθηνόν χοιρίδιον, καν. γουρουνάκι βυζανιάρι. Σουιδ. Πολ. κολοβρία. ..

όρα η όρχησις.

Επαγγέλματα.

Σεύθης μάγειρος.

και περί ετέρου δε μαγείρου (όνομα δ' εστι Σεύθης) αυτός φησιν ποιητής (ο Ποσειδιππος) ούτως (IV 523 M). Αθην. δειπν. θ. 377. β.

ιδιώτης μέγας

αυτοίς ο Σεύθης· οίσθας ω βέλτιστ', ότι
αγαθού στρατηγού διαφέρει ουθέν ουδέ ο μάγειρος.
οι πολέμιοι πάρεισιν· ο βαθύς θηρύσας
στρατηγός έστι η το στράτευμ' εδέξατο.
πολέμιός εστι πας ο συμποτών όχλος.
ήκει γαρ αθρόος έχων· συνήλυθεν
εν πεντεκαίδεχ' ημερών προσδοκίμους
το δείπνον, ορμής μεστός, εμμανούμενος,
θηρών ποτ' εις τας χείρας είσει τις. νόει
όχλου τοιούτου ραχίαν ηθροισμένην.

Θρᾳττων επαγγέλματα.

Ταινιόπωλις.

« Ταινίαι. καὶ τούτων Ἐπίχαρμος μέμνηται. — Αθην. δειπν.

. . . . Μίθαικος δ' ἐν Ὀψαρτυτικῷ . . . . Ζ. 325·6.

. . . . Εὔπολις ἐν Προσπαλτίοις λέγει.

μήτηρ τις αὐτῷ Θρᾷττα ταινιόπωλις

τῶν ἐπὶ τῶν ὑφασμάτων λέγει ἢ τῶν ζωνῶν, αἷς αἱ γυναῖ-

κες περιδέονται. »

234

Θρᾳττῶν ἐπαγγέλματα.

Ταινιόπωλις.

« Ταινίαι. καὶ τούτων Ἐπίχαρμος μέμνηται. Ἀθην. Δειπν.
. . . . Μίθαικος δ' ἐν ὀψαρτυτικῷ . . . . Ζ. 325 b.
. . . . Εὔπολις ἐν Προσπαλτίοις λέγει.
μήτηρ τις αὐτῷ Θρᾷττα ταινιόπωλις·
τῶν τοιούτων ὀψαρίων λέγει ἢ τῶν ζωνῶν, αἷς αἱ γυναῖ-
κες περιδέονται. »

Εταίραι. Τιμόθεος Αθηναίος

«38. Τιμόθεος δ' ο στρατηγήσας Αθηναίων επιφανως ε- Αθήναιος
ταίρας ην υιος Θράττης το γένος, σεμνης δ' άλλως ΙΓ. 577.
τους τρόπους. μεταβάλλουσαι γαρ αι τοιαυται εις το-
σώφρον των επι τούτω σεμνυνομένων εισι βελτίους.
ο δε Τιμόθεος και ονειδιζόμενός ποτε ότι τοιαύτης εί-
η μητρός 'και χάριν γε αυτή, φησιν, οίδα, ότι δι' αυ-
την Κόνωνος ειμι υιος.' »

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Σινώπη ἡ Θρᾷττα.

Ἑταίρα.

241

„Θεόπομπος δ' ἐν τῇ πρὸς Ἀλέξανδρον ἐπιστολῇ τὴν Ἁρπάλου Αθην. Δειπν.
ἀσωτίαν διαβάλλων φησὶν (FHG I 325)· „σκέψ- 13. 5
ψαι δὲ καὶ πυθοῦ σαφῶς παρὰ τῶν ἐκ Βαβυλῶ-
νος ὃν τρόπον Πυθιονίκην περιέστειλεν τελευτήσασαν·
ἣ δούλη μὲν ἦν Βακχίδος τῆς αὐλητρίδος, ἐκείνη δὲ Σι-
νώπης τῆς Θρᾴττης τῆς ἐξ Αἰγίνης Ἀθήναζε μεταγ-
αγούσης τὴν πορνείαν· ὥστε γίνεσθαι μὴ μόνον τρί-
δουλον ἀλλὰ καὶ τρίπορνον αὐτήν.."

Ἀντιφάνης δ' ἐν Ἀρκεσιλάῳ [illegible] ἰχθύας καταλέγων σκώπτει μου.
„καὶ τὴν Σινώπην γρύλλον [illegible] σκορπίας ~~ἔχουσ' ἀκάνθας~~ Αθ. 339 α.
ἔχουσ' ἀκάνθας [illegible]
ὀρθὰς προσελθεῖν· μαστίζεις γὰρ οὐ πάνυ
θέλων ἰδέσθαι. ἀλλὰ κίθαρος ἐστι,
ὃν ἂν ἴδῃ τὰς χεῖρας ἐκ [illegible] ἐξέλει.

Ἀναξίλας δ' ἐν Νεοττίδι φησίν. 13. 558 α.

. . . .

ἡ Σινώπη δ' οὐ στιφρότης οὐχ Ὕδρα σύνεστι νῦν;
γραῦς μὲν αὐτή, παραπέφυκε δ' ἡ Γνάθαινα πλησίον·
ὥστ' ἀπαλλαγεῖσα ταύτης ἐστὶ διπλάσιον κακόν.
ἡ δὲ Ναννίον τί νυνὶ διαφέρειν Σκύλλης δοκεῖ;

Σινώπη εταίρα.

242

Αθην. ΙΓ. 567. f. «Άλλων των εταιρών ο Άμφις κωμικός εν Κουρίδι λέγων

Τυφλός ο Πλούτος είναι μοι δοκεί,
όστις γε παρά Θεοδότην μεν ουκ εισέρχεται
παρά δε Σινώπη και Λύκα ή Ναννίω
ετέραις τε τοιαύταισι παγίσι του βίου
ένδον καθητ' απόπληκτος ουκ εξέρχεται.»

» 594. α. «.. ως φησι Δημοσθένης (ο ρήτωρ) εν τω κατά Νεαίρας. ος και περί Σινώπης της εταίρας τάδε λέγει (116)· "Αρχίαν τον ιεροφάντην εξελεγχθέντα εν τω δικαστηρίω ως ασεβούντα και θύοντα παρά τα πάτρια τας θυσίας εκολάσατε. και η άλλα δε κατηγορήθη και ότι Σινώπη τη εταίρα Αλώοις επί της εσχάρας της εν τη αυλή Ελευσίνι προσαγούση ιερείον θύσειεν, νομίμου όντος εν ταύτη τη ημέρα μη θύειν, ουδ' εκείνου ούσης της θυσίας, αλλά της ιερείας.»

» 586. α. «Δημοσθένης μεν γαρ εν τω κατά Ανδροτίωνος (56) Σινώπης μέμνηται και Φανοστράτης. και περί μεν της Σινώπης Ηρόδικος ο Κρατήτειος εν ς' Κωμωδουμένων φησίν ότι Άβυδος εκαλείτο δια το γραύς ήδη είναι. μνημονεύει δ' αυτής Αντιφάνης εν Αρκάδι η εν Μνήματι εν [illegible] εν Αλιευομένη εν Νεοττίδι η Άλεξις εν Κλεοβουλίνη η Καλλικράτης εν Μοσχίωνι.»